

Věřím, že Ježíš mě vede celý život. Pravděpodobně jednou z nejdůležitějších etap v mém životě bylo období, když jsem cítila, že mě Bůh žádá, abych opustila svou dobře zavedenou kariéru ve světě byznysu a vstoupila do kazatelské služby. Muse-la jsem se vzdát všech svých plánů. Dospěla jsem ale k přesvědčení, že mě o to Ježíš žádá. Přirovnala bych to ke své vlastní cestě „do Damašku“. Bůh mi jasně jako své následovnici ukázal, že má můj život pod kontrolou a že mu mohu důvěřovat. Víra neznamená opustit bod A, abychom šli do bodu B, ale opustit bod A, i když vlastně nevíme, kde se bod B nachází. Bůh vás dovede k dalšímu kroku. Pracovala jsem jako biblická pracovníce, kazatelka,

profesorka biblických studií a teď mohu kázat prostřednictvím médií. Duch svatý řídí naši cestu a my ho jen následujeme.

Slovo na závěr

Chci vás vyzvat k přijetí Ježíše jako vašeho Spasitele. Díky jeho oběti můžete žít s jistotou věčného života. Zjistíte, že Ježíš se ve vašem životě stává vším: Vykupitelem, Průvodcem, Ochráncem, Obhájcem a vším ostatním. Budete žít v jeho milujících rukou, což je ten nejlepší život, jaký si dovedete představit! To je mé přání pro vás!

*ELIZABETH VIERA TALBOTOVÁ, PHD,
ŘEDITELKA JESUS101.TV*

KLUB PATHFINDER

AHOJ, PATHFINDERI – TÍ, ČO HĽADÁTE CESTU, AJ TÍ, ČO STE CESTU UŽ NAŠLI...

Tento rok akoby sa už všetci nevedeli dočkať leta. Potrebovali sme si akosi viac vydýchnuť... z obmedzení, neistoty, izolácie.

Do posledných dní sme nevedeli, ako bude leto vyzerat pre Pathfinderov, ktorí túžia slúžiť deťom na táboroch. Deti sa tešili, ale nikto nevedel, či sa majú na čo tešiť. Nakoniec leto prišlo a s ním aj tábory. Leto sa skončilo a my môžeme ďakovať Bohu za krásne spomienky, zážitky aj ochranu pri všetkých dobrodružstvách, ktoré sme vzájomne počas tohto obdobia zažili. Napriek mnohým nástrahám povodní, víchric či tornád nás Veľký Náčelník previedol bezpečne prériami. Nie, nebolo to šťastie, a preto chceme vyjadriť vďačnosť Bohu a prosiť ho o ďalšie sprevádzanie počas nastávajúcich výziev pandémie (toto leto

na jednom slovenskom indiánskom detskom tábore pri náhlej nočnej víchrici vietor zhodil šesť teepee, pričom jeden chlapec zahynul, čo nás veľmi zasiahlo). Žijeme v nedokonalom svete. Pandémia sa stala súčasťou života. Moje deti, keď vidia hranú rozprávku, pýtajú sa, prečo tam nenosia rúška. Dokonca aj náš tábor sme nazvali Pandemic.

Svet je zasiahnutý hriechom a my môžeme zajať niekoľko postojov. Spochybňovať, že je to tak, zabarikádovať sa pre vlastnú ochranu alebo vyjsť do prvej línie, aby sme sa postavili po boku

„Lekára bez hraníc“. Biblia nas vyzýva, aby sme nestratili záujem o ľudí okolo nás.

„Lebo kto myslí len na to, ako si život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.“ (Mt 16,25)

Niekoľko dní po tábore Pandemic k nám domov nečakane prišla skupinka radcov a vedúcich. Prekvapene sa pýtam, čo ich privádza. Vraj im veľmi chýbajú deti a chcú sa uistiť, že po prázdninách budeme pokračovať v pravidelných stretnutiach. Že potrebujeme nájsť novú klubovňu, bližšie k deťom a školám, že si potrebujeme deti rozdeliť,

aby sme mohli budovať lepšie vzťahy... a mnohé ďalšie otázky a návrhy. Títo mladí ľudia sú vo veku od 15 do 18 rokov a väčšina z nich nie je zo zborových rodín. Vyrástli však v Pathfinderi a túžia odovzdávať nádej, ktorú dostali pre potápajúci sa svet. Rodičia reagovali po tábore podobne. „Naše deti prichádzajú

zo stretnutí s vami akési iné... šťastné a plné prijatia, lásky. Dúfame, že budete pokračovať aj tento rok...“ Deväťdesiatpäť percent detí v našom oddieli už niekoľko rokov nie je zo zborových rodín. Vnímame ich ako úžasný dar na dočasné sprevádzanie. „Púšťaj svoj chlieb po vode, lebo po mnohých dňoch ho nájdeš.“ (Kaz 11,1)

Akých ľudí vidíš okolo seba ty? Aké majú potreby? Ako im chceš odovzdať nádej, ktorú si dostal/a ako dar? O koho ti pôjde v ďalšej vlne?

Okolo teba je mnoho ľudí, ktorí túžia po tvojom záujme, venovanom

čase... Včera večer, už po tme, som 88-ročnému susedovi zazvonil a podal cez okno krabičku s malinami z našej záhradky. „Ďakujem, že ste prišli, o nás starých už nikto nemá záujem. Bolo príjemné s niekým sa porozprávať.“ Hovoril to so slzami v očiach. Nestretol sa ešte s Nebeským Otcom, ale možno s jeho synom...

Kam posielala dnes teba? Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia? Som vďačný za každého Pathfinderera – vodcu, radcu, rodiča a každé ochotné srdce, ktoré aj toto leto solilo deťom polievku života.

Polievka môže byť aj bez soli, bolo by to však škoda. Dobrú chuť pri stole s Ním.

„Hľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem jesť s ním a on so mnou.“ (Zj 3,20)

JANO ŠOLC

VŮDCOVSKÝ KURZ ČESKÉHO SDRUŽENÍ

Poslední týden v červenci proběhl Vůdcovský kurz Českého sdružení. Byl to týden věnovaný vzdělávání vedoucích, kteří pracují v Klubu Pathfinder. Kurz probíhal v nádherném prostředí Orlických hor. Přijelo celkem 12 účastníků a my jsme byli jedněmi z nich. Rádi bychom vám teď stručně přiblížili, co všechno se během toho týdne odehrálo.

V den příjezdu jsme se setkali s dalšími účastníky a s organizačním týmem před krásným kostelem sv. Matouše v Deštném v Orlických horách. Před tímto kostelem nás čekala úvodní aktivita – zamyšlení nad tím, co všechno s sebou nosíme zbytečně. Ať už to jsou troje náhradní ponožky nebo nějaké negativní myšlenky. Své nepotřebné věci jsme uložili do krabice. Poté jsme po Dawyho úvodní řeči vyrazili pěšky na protější kopec, kde se nachází chata Kukačka, kde jsme byli po dobu kurzu ubytováni.

Pondělí bylo zaměřeno na historii Klubu Pathfinder. O Klubu Pathfinder jsme se dozvídali pomocí aktivity „tisková konference“, kde jsme se mohli ptát tří pro Klub Pathfinder významných lidí, kteří usedli za mikrofony. Byli to: Jaroslav Jerry Šlosárek, Petr Pupik Bujok a David Dawy Čančík. Nakonec jsme ve skupinkách sepsali tři krátké články o zrodu a vývoji Klubu Pathfinder. Po této aktivitě jsme dostali nové zadání: Ve skupinách po čtyřech jsme měli připravit táborový program na následující den.

Moje skupina měla na starosti program ranní – od 7 do 11 hodin. Úterý bylo pro mnohé dnem velmi náročným. Hlavně díky tomu si z této aktivity odnáším spoustu negativních zážitků, které mě, jak doufám, posunou někam dál, ale i pozitivních. Středa byl den plný učení. Společně jsme přemýšleli o potřebách dětí. Vše jsme se učili nejenom teoretickou formou, ale i za pomoci různých her a praktických příkladů. Středeční večere byla speciální, šli jsme totiž dolů do blízké vesnice na pizzu. Šel s námi i host toho večera, který nám vyprávěl svůj zajímavý životní příběh.

Po návratu z večere nás čekala náročná úniková hra uvnitř chaty. Během únikové hry byla polovina účastníků v roli hostů hořícího hotelu, kteří se snažili utéct před ohněm, a druhá polovina tým hasičů, který je měl z domu zachránit. Ve čtvrtek se na noční hru navázalo přednáškou na téma psychické náročnosti her pro děti a krizové intervence. Během dne si pro nás Tomáš Špác připravil blok o primární prevenci, vedený, jako většina aktivit na kurzu, formou zážitkové pedagogiky. Během tohoto bloku jsme si zkoušeli hry, pomocí kterých můžeme coby vedoucí pozorovat role a problémy ve skupině. Ve čtvrtek večer organizační tým kurzu oznámil, že další den je sraz na snídani ve tři kilometry vzdáleném lomu. Někteří se vydali na místo již večer a přespali tam do rána.

Páteční program tvořily workshopy, které byly rozmístěné po turistických trasách kolem lomu a které jsme měli navštívit podle daného pořadí. Jednotlivá stanoviště měla témata jako nekonfliktní

komunikace, duchovní pilíř Klubu Pathfinder, příprava zamyšlení pro děti, rozdělávání ohně pomocí křesadel, pletení provázku z lýka nebo jak atraktivně učit děti o přírodě. Po návratu do chaty nás čekalo milé překvapení ve formě připravené závěrečné slavnosti v altánku, při které nás instruktoři kurzu symbolicky položením vavřínového věnce pasovali na hrdiny.

Další den jsme se ráno po uklizení chaty přesunuli v autech ke kostelu sv. Matouše, ve kterém kurz začínal, a zde jsme měli závěrečné zamyšlení a reflexi celého kurzu. Už se moc těšíme na podzimní, druhou část kurzu.

ÚČASTNÍK KURZU

VŮDCOVSKÝ KURZ MORAVSKOSLEZSKÉHO SDRUŽENÍ

Milí přátelé, ještě dříve, než napíšete něco více o vůdcovském kurzu Klubu Pathfinder, dovoluji mi zabroudit do minulosti a otevřít vrátka vzpomínek na dětství.

Chtěla bych vám zde představit ty, kteří se později stali mými osobními hrdiny – lidmi, kteří mě motivují a inspirují od mládí až dodnes. Vedle rodičů jimi byli dospělí přátelé, kteří se nerozpakovali do práce s dětmi investovat svůj čas, úsilí a často i nervy. Proto mohu nyní s vděčností říct, že ve svém vlastním životě vidím jejich pozitivní a nesmazatelnou stopu.

Jsem ráda, že mi Bůh poslal tyto lidi do cesty. Stejně jako oni byli mými přáteli a pomohli mi dospět, chci se stát také já dětem dobrým průvodcem v dospívání, jejich kamarádkou, člověkem, který je vyslechne nebo se s nimi jen zasměje.

Vůdcovský kurz je intenzivní teoretickou i praktickou přípravou pro vedoucí klubových oddílů a táborů. Roční kurz je rozdělen na několik víkendových setkání a jedno delší – celotýdenní soustředění.

Na červencové týdenní soustředění jsme se sjeli ze všech koutů Moravy do krásného údolí říčky poblíž Náměšti nad Oslavou. Tento týden byl nejen pro mne, ale myslím si, že i pro všechny ostatní budoucí vůdce, koktejlem krásných zážitků, nově získaných dovedností, vědomostí a inspirace.

S odstupem času obdivuji více než stoprocentní nasazení všech vedoucích, těší mě nově navázaná přátelství i duch spolupráce. S úsměvem vzpomínám na soudržnost celé party účastníků, která se projevila i navzdory snahám vedoucích, abychom rozdělili do tří skupinek mezi sebou někdy také soutěžili. Díky tomu jsem si uvědomila, jak důležitá a klíčová je vzájemná podpora a týmový duch kolektivu.

Chci vyjádřit velké díky vedení Klubu Pathfinder za perfektní a do všech detailů připravený program vůdcovského kurzu, za lidský a kamarádský přístup, jehož kořením byly přátelské legrácky.

Energie, kterou do přípravy nás budoucích vůdců vkládáte, mě inspiruje k tomu, abych i já, jako vedoucí, měla dobře připravený program a zároveň byla vnímavá k potřebám a pocitům dětí.

Křesťanské jednání nás vedoucích dává hlubší smysl i běžným volnočasovým aktivitám. Vytvořme dětem prostředí, kde se cítí dobře, představme jim silné příběhy a nasměrujme jejich zrak k nebi. Dobré návyky, které tím získají, je budou provázet celý jejich život.

Děkuji vám všem, kteří připravujete dětem smysluplné prostředí, kde mohou osobnostně růst nebo si jen jednoduše zařadit s kamarády. Víím, že mnohdy je to na úkor vašeho volného času, dovolené, či dokonce spánku. Vaše úsilí má smysl!

ELIN

VŮDCOVSKÝ KURZ ČESKÉHO SDRUŽENÍ

VŮDCOVSKÝ KURZ MORAVSKOSLEZSKÉHO SDRUŽENÍ

